

Usnesení sp.zn. III. ÚS 655/12 ze dne 14. března 2012

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl dne 14. března 2012 mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků soudcem zpravodajem Janem Musilem o ústavní stížnosti stěžovatele **J.L.**, , právně zastoupeného Mgr. Jiřím Kuncem, advokátem se sídlem Gorkého 502, 272 01 Kladno, proti stanovisku Akreditační komise přijatému na zasedání ve dnech 30. ledna – 1. února 2012 ve věci návrhu na prodloužení platnosti akreditace Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, za účasti **Akreditační komise**, se sídlem sekretariátu Karmelitská 7, 118 12 Praha 1, jako účastníka řízení a **Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, 118 12 Praha 1 a **Západočeské univerzity v Plzni**, se sídlem Univerzitní 8, 306 14 Plzeň, jako vedlejších účastníků řízení, **t a k t o**:

Ústavní stížnost se o d m í t á.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Ústavní stížností, doručenou Ústavnímu soudu dne 24. 2. 2012, se stěžovatel domáhá zrušení v záhlaví označeného stanoviska Akreditační komise.

Stěžovatel uvádí, že je studentem magisterského studijního programu „Právo a právní věda“, studijního oboru „Právo“ na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni. Z toho dovozuje, že měl být vedlejším účastníkem správního řízení, které probíhalo před Akreditační komisí o návrhu na prodloužení platnosti akreditace Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni, a že je proto legitimován podat ústavní stížnost proti stanovisku Akreditační komise. Toto stanovisko je, podle jeho názoru, „jiným zásahem orgánu veřejné moci“ ve smyslu ust. § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“).

Shora uvedeným stanoviskem byl, podle názoru stěžovatele, porušen článek 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), který stanoví, že: „státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví“. Zároveň tím mělo být dotčeno stěžovatelovo právo na spravedlivý proces podle článku 36 odst. 1 Listiny, právo na zachování jeho lidské důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti dle článku 10 odst. 1, 2 Listiny, právo na svobodnou přípravu

ke zvolenému povolání dle článku 26 odst. 1 Listiny, právo na vzdělání dle článku 33 odst. 1 Listiny a právo na vlastnictví majetku dle článku 11 Listiny.

II.

Z obsahu ústavní stížnosti a z veřejně dostupných písemných materiálů Akreditační komise a Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „Ministerstvo“) Ústavní soud zjistil:

Akreditační komise projednala na svém zasedání ve dnech 30. ledna – 1. února 2012 žádost Fakulty právnické Západočeské univerzity v Plzni o prodloužení platnosti akreditace magisterského studijního programu „Právo a právní věda“ se studijním oborem „Právo“ a přijala (ve smyslu ust. § 79 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách) „Stanovisko“, že „za daných okolností... nepovažuje další uskutečňování magisterského studijního programu... za akceptovatelné, nicméně s ohledem na stávající studenty souhlasí s prodloužením platnosti akreditace na dobu do 31. října 2012“ (srov. „Tiskovou zprávu“ Akreditační komise, zveřejněnou dne 1. 2. 2012 a „Odůvodnění stanoviska“, zveřejněného dne 8. 2. 2012 na webových stránkách Akreditační komise <http://www.akreditacnikomise.cz/cs/aktuality.html>). Toto „Stanovisko“ bylo předáno Ministerstvu dne 8. 2. 2012.

Ke „Stanovisku“ Akreditační komise ze dne 8. 2. 2012 vypracovalo vedení Fakulty právnické ZČU obsáhlé vyjádření, které rektorka ZČU doc. PaedDr. Ilona Mauritzová, Ph.D. předložila dne 20. 2. 2012 Ministerstvu (viz „Tisková zpráva“ na <http://www.fpr.zcu.cz/media/press-release.html>). Poté Ministerstvo vyzvalo dne 29. února 2012 Akreditační komisi, aby uskutečnila nové jednání ve věci „Stanoviska“ a aby se vyjádřila k námitkám, obsaženým ve vyjádření Západočeské univerzity.

Akreditační komise vydala dne 6. 3. 2012 další „Stanovisko“, v němž vyslovila výrok, že nesouhlasí s prodloužením platnosti akreditace magisterského studijního programu „Právo a právní věda“, uskutečňovaného na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni (viz <http://www.akreditacnikomise.cz/cs/aktuality.html>).

Dne 9. 3. 2012 vydalo Ministerstvo pod čj. MSMT-9572/2012-37 rozhodnutí, kterým prodloužilo platnost akreditace magisterského studijního programu „Právo a právní věda“ se studijním oborem „Právo“, uskutečňovaného na Fakultě právnické Západočeské univerzity v Plzni, do 31. 7. 2016 (viz <http://www.msmt.cz/file/20722>).

III.

Po zvážení všech těchto skutečností dospěl Ústavní soud k závěru, že podaná ústavní stížnost je nepřipustná.

Stěžovatelova ústavní stížnost směřuje proti stanovisku Akreditační komise, přijatému na jejím zasedání ve dnech 30. ledna – 1. února 2012.

Jak Ústavní soud v analogické věci vyslovil ve svém usnesení ze dne 29. 2. 2012 sp. zn. I. ÚS 466/12, samotným stanoviskem Akreditační komise k žádosti o prodloužení platnosti akreditace se do práv vysoké školy, tj. do možnosti přijímat uchazeče, konat výuku, zkoušky či přiznávat akademické tituly (§ 78 odst. 2 zákona o vysokých školách) nezasahuje. Nezasahuje se jím ani do subjektivních práv studentů vysoké školy. Stanovisko akreditační komise je teprve podkladem pro rozhodnutí Ministerstva. K zásahu do právní sféry proto nemůže dojít již stanoviskem, ale mohlo by k němu dojít až následným rozhodnutím Ministerstva; teprve toto rozhodnutí představuje úkon správního orgánu, jímž se rozhoduje o subjektivních právech a povinnostech.

Možnost obrany není v žádném případě upřena ani tomu, kdo se bude domnívat, že rozhodnutím Ministerstva o prodloužení platnosti akreditace byl přímo zkrácen ve svých právech. Ochrana je k dispozici po vyčerpání řádného opravného prostředku ve správním řízení v podobě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s.; v rámci řízení o této žalobě by soud přezkoumával nejen samotné rozhodnutí, ale i stanovisko Akreditační komise. Proti rozhodnutí krajského soudu je pak za podmínek stanovených soudním řádem správním přípustná kasační stížnost. Žádný z těchto zákonných procesních prostředků však v této věci dosud vyčerpán nebyl (§ 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu).

Navíc lze konstatovat, že výrok „Stanoviska“ Akreditační komise, přijatého na jejím zasedání ve dnech 30. ledna – 1. února 2012, a napadeného ústavní stížností, nevedl ani následně k žádnému porušení základních práv nebo svobod stěžovatele, zaručených ústavním pořádkem. Toto „Stanovisko“ sice bylo v následném rozhodování Ministerstva zohledňováno, avšak toliko ve směru příznivém pro stěžovatele. Meritorní výrok ministerského rozhodnutí zajisté do žádných stěžovatelových základních práv, zmiňovaných v ústavní stížnosti, de facto nezasahuje.

Vzhledem k tomu Ústavní soud návrh mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků dle § 43 odst. 1 písm. e) zákona o Ústavním soudu jako nepřipustný odmítl. Tento osud sdílí i spojený návrh na vydání předběžného opatření ve smyslu § 80 zákona o Ústavním soudu.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 14. března 2012

Jan Musil v. r.
soudce zpravodaj

Za správnost vyhotovení:
Iveta Dvořáková